

ΔΙΑΡΚΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ... (Μάιος 2006)

Συγγραφέας: ΣΤΑΜΟΣ ΖΟΥΛΑΣ

Σωστή αλλά εξόφθαλμα ουτοπική είναι η σύσταση του επιτρόπου Περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κ. Σταύρου Δήμα προς τους Έλληνες ψηφοφόρους, μέσω της «Καθημερινής» της Κυριακής, να αναδείξουν δημάρχους «με οικολογικό έργο» στις εκλογές του προσεχούς Οκτωβρίου. Ορθή μεν, διότι καταδεικνύει ότι η βασική εστία των περιβαλλοντικών μας προβλημάτων βρίσκεται όντως στον χώρο -και στον τρόπο ασκήσεως- της τοπικής αυτοδιοικήσεως, εξωπραγματική δε, γιατί είναι σχεδόν αδύνατον να βρεθούν και -προπάντων- να εκλεγούν δήμαρχοι με «οικολογικό έργο».

Από την ίδια συνέντευξη και παρά την εύλογη «εθνική διακριτικότητα» του κ. Δήμα, προκύπτει σαφέστατα ότι η Ελλάς βρίσκεται σε μια από τις τελευταίες θέσεις στην Ευρώπη ως προς την τήρηση των στοιχειωδών περιβαλλοντικών κανόνων και την προστασία του οικολογικού συστήματος. Δυστυχώς το πρόβλημα δεν επιλύεται με πρόσθετα νομοθετήματα και αυστηρότερες κυρώσεις. Εκείνο που κυρίως μας λείπει είναι η περιβαλλοντική συνείδηση. Στη χώρα μας οι μεγαλύτερες καταστροφές του περιβάλλοντος δεν έχουν διαπραχθεί από «αδηφάγα» βιομηχανικά συμφέροντα και «αδίστακτους» επιχειρηματίες.

Έχουν συντελεσθεί με τη βούληση των «τοπικών κοινωνιών», είτε με το πρόσχημα της αναπτύξεως είτε με στόχο τη μεγαλύτερη αξιοποίηση των ακινήτων περιουσιών των εκλογέων. Σε πολλές περιπτώσεις, δηλαδή, υπάρχει διαμορφωμένη μια «δημοκρατική πλειοψηφία», η οποία δεν εκδηλώνεται υπέρ αλλά εναντίον του περιβάλλοντος. Πριν από μερικές δεκαετίες σε κάποιο ιστορικό νησάκι του Ιονίου οι κάτοικοι έκαναν δημοψήφισμα και με ποσοστό άνω του 90% ζήτησαν να μη χαρακτηριστεί ο οικισμός τους παραδοσιακός, ώστε να μπορούν να κτίσουν ακόμη και πολυκατοικίες στο γραφικό λιμάνι τους.

Φυσικά δεν έφταιγαν οι ίδιοι, όπως ανεύθυνοι είναι σήμερα και οι κάτοικοι δεκάδων περιοχών, που αντιδρούν έντονα στη δημιουργία χώρων υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων. Δεν έχουν ενημερωθεί, δεν γνωρίζουν, δεν μπορούν να κρίνουν ορθά. Ενημέρωση, γνώση, κρίση, είναι τα τρία απαραίτητα συστατικά για τη δημιουργία περιβαλλοντικής συνειδήσεως στη χώρα μας. Η προσπάθεια πρέπει να

αρχίσει από το σχολείο. Να μάθουν τα παιδιά μας να εκτιμούν σωστά την αξία του περιβάλλοντος, να συνειδητοποιήσουν την ανάγκη προστασίας του οικολογικού συστήματος, να αξιολογούν ορθά τις ανθρώπινες ανάγκες, σε συσχετισμό με τις χρήσεις της γης και την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων.

Αν δεν συμβεί αυτό η καταστροφή του περιβάλλοντος θα εξακολουθήσει να συντελείται στη χώρα μας αναπότρεπτα και μάλιστα με δημοκρατικότατο τρόπο. Δηλαδή με τη θέληση ή και κατ' απαίτηση της πλειοψηφίας των «τοπικών κοινωνιών», εν ονόματι της αλόγιστης αναπτύξεως και της απεριόριστης εκμεταλλεύσεως των περιουσιακών στοιχείων ενός εκάστου των συμπατριωτών μας. Και βεβαίως αυτές οι «τοπικές κοινωνίες» (για να επανέλθουμε στην αφορμή του σημερινού σχολίου) δεν θα αναδείξουν ποτέ δήμαρχο που θα τους «υποσχεθεί» π.χ. μείωση των συντελεστών δομήσεως, απαλλοτριώσεως για την επέκταση των χώρων πρασίνου, τη θέσπιση αυστηροτάτων όρων ανακατασκευής παλαιών οικιών, την επιβολή κανόνων για τη διατήρηση της αισθητικής και των αρχιτεκτονικών στοιχείων της περιοχής τους. Δυστυχώς κ. Δήμα, αν αποτολμούσε ένας υποψήφιος δήμαρχος να κάνει στη χώρα μας τέτοιες προεκλογικές διακηρύξεις, το πιθανότερο είναι ότι αντί της ψήφου, θα «εξασφάλιζε» την κατακραυγή και τον χλευασμό των συνδημοτών του...

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Καθημερινή» στις 3 Μαΐου 2006, σ. 1.